

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: Povrv-585/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sutkinji Martini Klanac, sucu pojedincu, na temelju prijedloga sudskog savjetnika Luke Bućana, u pravnoj stvari tužitelja SAMOBOR NEKRETNINE d.o.o., Samobor, Ulica Ljudevita Gaja 4a, OIB: 70815307357, kojeg zastupa punomoćnica Dijana Kolman Vrane, odvjetnica u Samoboru, protiv tuženika Zorana Ožbolta iz Bregane, Slovenska ulica 6, OIB: 35626807486, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 14. rujna 2026. u nazočnosti direktora tužitelja Marijana Lukšića i Vedrana Vrane te punomoćnice tužitelja, 28. rujna 2026.,

presudio je

I. Održava se u cijelosti na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Maje Peris poslovni broj Ovr-18555/2025 od 7. listopada 2025. kojim je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos 2.875,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. veljače 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove ovog postupka u iznosu 1.047,46 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja ove odluke do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj, ranije ovrhovoditelj, podnio je prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv tuženika, ranije ovršenika, radi naplate novčane tražbine u iznosu 2.875,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. veljače 2025. do isplate.

2. Javni bilježnik Maja Peris je na prijedlog tužitelja donijela rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-18555/2025 od 7. listopada 2025., protiv kojeg je tuženik podnio

pravovremen prigovor.

3. U prigovoru tuženik navodi da je točno da je preko agencije tužitelja kupio nekretninu u Hrvatskoj vrijednu 40.000,00 eura za koju je platio proviziju po dogovoru. Ističe da je u sklopu kupoprodaje bila i nekretnina u Sloveniji za koju je trebao platiti ostatak provizije, ali da mu je iz agencije bilo rečeno da nekretnina ima sve papire i uporabnu dozvolu. Navodi da je nakon kupoprodaje otišao kod slovenskog arhitekta s namjerom nešto dograditi, gdje mu je rečeno da kuća koja mu je prodana nema ispravnu građevinsku, a kamo li uporabnu dozvolu. Ističe da mu je arhitekt rekao da bi ga to koštalo 25.000 eura. Navodi da će pokrenuti tužbu za prevaru i da tužitelj nije ovlašten prodavati nekretnine u Sloveniji.

4. Rješenjem ovoga suda posl. br. Povrv-585/25 od 13. veljače 2026. rješenje o ovrsi je stavljeno izvan snage te je odlučeno da će se ovaj postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj u podnesku od 10. ožujka 2026. osporava navode tuženikova prigovora kao netočne i neosnovane te usmjerene na izbjegavanje plaćanja ugovorene posredničke naknade. Navodi da je s tuženikom 28. srpnja 2023. sklopio ugovor o posredovanju pri kupnji nekretnina, kojim se tuženik obvezao platiti proviziju od 2 % kupoprodajne cijene uvećano za PDV ako dođe do sklapanja kupoprodajnog ugovora. Ističe da je njegova djelatnica tuženiku pokazala nekretnine te mu istoga dana elektroničkom poštom dostavila građevinsku dozvolu, rješenje o izvedenom stanju i kopiju katastarskog plana, zbog čega smatra neosnovanim tvrdnje da tuženik nije imao potrebna saznanja o građevinskoj dokumentaciji. Pojašnjava da nekretnine u Hrvatskoj i Sloveniji čine jednu cjelinu i da su tako prodavane, pri čemu je za sastavljanje ugovora za nekretninu u Sloveniji angažirao tamošnju ovlaštenu osobu. Navodi da je tuženika povezao s prodavateljicom Marinom Domin, s kojom je tuženik 10. kolovoza 2023. sklopio predugovor o kupoprodaji obiju nekretnina za cijenu od 155.000,00 eura te joj uplatio 40.000,00 eura. Nadalje navodi da je tuženikov sin David Ivan Ožbolt 28. kolovoza 2024. s istom prodavateljicom sklopio ugovor o kupoprodaji nekretnine u Hrvatskoj, označene kao kčbr. 619 k.o. Bregana. Poziva se na članak 4. svojih Općih uvjeta poslovanja, koji čine sastavni dio ugovora o posredovanju i prema kojima pravo na naknadu postoji i kada posredovani pravni posao sklopi nalogodavčev potomak. Obrazlaže da je na temelju cijene iz predugovora tuženiku izdao račun za posredničku naknadu od 3.875,00 eura, od čega je tuženik platio 1.000,00 eura, pa potražuje preostalih 2.875,00 eura. Tvrdi da je tuženik samostalnim kontaktiranjem prodavateljice pokušao zaobići agenciju i izbjeći plaćanje provizije, što ocjenjuje protivnim načelu savjesnosti i poštenja, dok djelomičnu uplatu smatra priznanjem cjelokupnog duga u smislu članka 240. Zakona o obveznim odnosima. Zaključuje da je ispunio svoje ugovorne obveze te predlaže održati na snazi platni nalog za iznos od 2.875,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 18. veljače 2025. do isplate i obvezati tuženika na naknadu troškova postupka.

6. Tijekom postupka sud je pročitao izvod otvorenih stavki (list 7 spisa), račun (list 8), Ugovor o posredovanju od 28. srpnja 2023. (list 41), evidencije tužitelja (list 42 i 49-50), Opće uvjete poslovanja (list 43), Predugovor o kupoprodaji nekretnina

(list 44-46), Google maps prikaz nekretnine (list 47), e-mail od 28. srpnja 2023. (list 48) i zemljišnoknjižne izvatke (list 52-54) te je saslušao svjedokinju Marinu Domin (list 71-72) i direktore tužitelja Marijana Lukšića (list 72-73) i Vedrana Vranu (list 73).

7. Sud nije saslušao tuženika jer tuženik, iako uredno pozvan, nije pristupio na ročište za saslušanje niti je opravdao svoj izostanak.

8. Tužbeni zahtjev je osnovan

9. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatom neplaćenog dijela naknade za posredovanje prema Ugovoru o posredovanju od 28. srpnja 2023. u iznosu 2.875,00 eura sa zateznim kamata koje na taj iznos teku od 18. veljače 2025. do isplate.

10. Prema čl. 15. st. 1. Zakona o posredovanju u prometu nekretnina („Narodne novine“ broj 107/07, 144/12, 14/14, i 32/19, dalje: ZPPN), ugovorom o posredovanju u prometu nekretnina obvezuje se posrednik da će nastojati naći i dovesti u vezu s nalogodavcem osobu radi pregovaranja i sklapanja određenoga pravnog posla o prijenosu ili osnivanju određenoga prava na nekretnini, a nalogodavac se obvezuje da će mu isplatiti određenu posredničku naknadu ako taj pravni posao bude sklopljen.

11. Odredbom čl. 21. ZPPN propisano je da se ugovorom o posredovanju u prometu nekretninama posrednik se obvezuje obavljati osobito sljedeće:

1. nastojati naći i dovesti u vezu s nalogodavcem osobu radi sklapanja posredovanoga posla,

2. upoznati nalogodavca s prosječnom tržišnom cijenom slične nekretnine,

3. pribaviti i izvršiti uvid u isprave kojima se dokazuje vlasništvo ili drugo stvarno pravo na predmetnoj nekretnini,

4. obaviti potrebne radnje radi predstavljanja (prezentacije) nekretnine na tržištu, oglasiti nekretninu na odgovarajući način te izvršiti sve druge radnje dogovorene ugovorom o posredovanju u prometu nekretninama koje prelaze uobičajenu prezentaciju, a za što ima pravo na posebne, unaprijed iskazane troškove,

5. omogućiti pregled nekretnina,

6. posredovati u pregovorima i nastojati da dođe do sklapanja ugovora, ako se na to posebno obvezao,

7. čuvati osobne podatke nalogodavca te po pisanome nalogu nalogodavca čuvati kao poslovnu tajnu podatke o nekretnini za koju posreduje ili u vezi s tom nekretninom ili s poslom za koji posreduje,

8. ako je predmet sklapanja ugovora zemljište, provjeriti namjenu predmetnog zemljišta u skladu s propisima o prostornome uređenju koji se odnose na to zemljište,

9. obavijestiti nalogodavca o svim okolnostima važnim za namjeravani posao koje su mu poznate ili mu moraju biti poznate.

12. Sukladno čl. 23. st. 1. ZPPN, ugovorom o posredovanju u prometu nekretninama nalogodavac se obvezuje da će, između ostalog, nakon sklapanja posredovanoga pravnog posla, odnosno predugovora kojim se obvezao sklopiti posredovani pravni posao, ako su posrednik i nalogodavac ugovorili da se pravo na plaćanje posredničke naknade stječe već pri sklapanju predugovora, isplatiti posredniku posredničku naknadu, osim ako nije drukčije ugovoreno..

13. Odredbom čl. 2. ZPPN posredovanje u prometu nekretnina definirano je kao radnje posrednika u prometu nekretnina koje se tiču povezivanja nalogodavca i treće osobe te pregovora i priprema za sklapanje pravnih poslova kojih je predmet određena nekretnina osobito pri kupnji, prodaji, zamjeni, najmu, zakupu i dr.

14. Prema čl. 28. st. 1. ZPPN, posrednik stječe pravo na naknadu tek nakon sklapanja ugovora za koji je posredovao, osim ako posrednik i nalogodavac nisu ugovorili da se pravo na plaćanje naknade stječe već pri sklapanju predugovora.

15. Između stranaka nije sporno da su 28. srpnja 2023. sklopile Ugovor o posredovanju, kojim je ugovoreno plaćanje provizije od 2% od kupoprodajne cijene, uvećano za PDV.

16. Između stranaka je sporno ima li tužitelj pravo na isplatu razlike naknade za posredovanje preko iznosa 1.000 eura kojega je tužitelj već platio. Sporna je i legalnost građevina na predmetnoj nekretnini, kao što je sporno ima li tužitelj pravo posredovati za nekretninu koja se nalazi u Republici Hrvatskoj.

17. Svjedokinja Marina Domin je u svom iskazu navela da je s tužiteljem imala sklopljen ugovor o posredovanju te da ju je tužitelj kontaktirao obavještavajući je da ima kupca za njezinu nekretninu. Navela je da se nekretnina sastoji od dviju katastarskih čestica, jedne u Sloveniji i druge u Hrvatskoj, koje su se prodavale kao cjelina, a s tuženikom je dogovorena jedinstvena kupoprodajna cijena od 155.000,00 eura. Tužitelj je doveo tuženika na razgledavanje, nekretnina mu se svidjela, a razgledavanju je prisustvovala tužiteljeva djelatnica Tina te, prema njezinu sjećanju, i Marijan Lukšić. Istaknula je da se nekretnina sastoji od kuće, radionice i šupa te da je u cijelosti bila legalno izgrađena. Pojasnila je da je kuća izgrađena i useljena prije 1. siječnja 1968., zbog čega za nju nije bilo potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, dok je radionica imala građevinsku i uporabnu dozvolu, a šupe u Hrvatskoj pravomoćno rješenje o izvedenom stanju. Navela je da je tuženik bio upoznat s navedenim okolnostima jer ju je o njima ispitivao i pokazala mu je svu dokumentaciju, pa je u predugovor unesena odredba da je kupac upoznat s formalnopravnim statusom nekretnine. Iako je u predugovoru kao kupac bio naveden tuženik, nekretninu je u konačnici kupio njegov sin David, koji joj je rekao da je tuženik prezadužen i da ne smije imati nekretninu u svojem vlasništvu. Nakon

kupoprodaje više nije imala kontakt s tuženikom. Poznato joj je da se tužitelj prilikom izrade kupoprodajnog ugovora konzultirao s ovlaštenom posrednicom u Sloveniji Zdenkom Žrlić. Tužitelju je platila ugovorenu proviziju jer je smatrala da je obavio svoj posao, a tuženiku je rekla da sve poslove želi obavljati preko tužiteljeve agencije

18. Direktor tužitelja Marijan Lukšić je u svom iskazu potvrdio iskaz svjedokinje Marine Domin te je naveo da je osobno vodio pregovore i prisustvovao prvom razgledavanju nekretnine, dok je na teren izlazila djelatnica Kristina Perković – Tina. Iskazao je da je ugovor o posredovanju sklopljen u uredu u Samoboru prije prvog razgledavanja te da su tuženiku uručeni opći uvjeti poslovanja. Pojasnio je da nekretnina predstavlja jednu funkcionalnu cjelinu koja se dijelom nalazi u Sloveniji, a dijelom u Hrvatskoj, zbog čega su tuženiku detaljno objašnjene sve njezine značajke, uključujući legalnost građevina. Naveo je da je tuženik nekretninu kupovao radi obavljanja djelatnosti, ali mu nije poznato koje. Između kupca i prodavateljice sklopljen je jedan predugovor s jedinstvenom kupoprodajnom cijenom, a potom dva kupoprodajna ugovora zbog različitih propisa o stjecanju nekretnina u Hrvatskoj i Sloveniji. U izradi ugovora za nekretninu u Sloveniji sudjelovala je tamošnja ovlaštena agentica Zdenka Žrlić, s kojom tužitelj inače surađuje, a s kojom stranke nisu imale poseban ugovor. Između sklapanja predugovora i kupoprodajnih ugovora proteklo je približno godinu dana, što je, prema njegovu mišljenju, bilo posljedica tuženikovih poteškoća u osiguravanju sredstava za kupnju. Sve razgovore i pregovore vodio je tuženik, dok je kao kupac u konačnici naveden njegov sin David, pri čemu nije ulazio u razloge takve odluke. Nakon primopredaje tuženiku je izdan račun, po kojem je odmah platio 1.000,00 eura, uz dogovor da ostatak podmiri za približno mjesec dana. Po isteku toga roka tuženik mu je nudio različite načine podmirenja preostalog duga, ali se potom prestao javljati na pozive, zbog čega je pokrenut ovaj postupak. Istaknuo je da tuženik nikada nije prigovarao kvaliteti pruženih usluga niti spominjao nedostatke u dokumentaciji..

19. Direktor tužitelja Vedran Vrane je u svom iskazu naveo da u potpunosti potvrđuje iskaze Marine Domin i Marijana Lukšića. Dodao je da je prije davanja ponude tuženiku na njegov zahtjev putem e-maila dostavljena sva dokumentacija vezana za legalnost građevina na predmetnoj nekretnini. Iskazao je da s tuženikom inače nikada nije imao osobni kontakt, te da je u ovom predmetu sastavio predugovor o kupoprodaji nekretnina.

20. Sud je ove iskaze svjedokinje i direktora tužitelja u cijelosti prihvatio kao vjerodostojne jer su jasni, uvjerljivi i sukladni, kako jedan drugom, tako i sadržaju isprava u spisu.

21. Iz dostavljenog Ugovora o posredovanju, čiji su sastavni dio i priloženi Opći uvjeti poslovanja, proizlazi da je ugovoreno da je u slučaju da bi nekretnina bila kupljena nalogodavac obavezan posredniku isplatiti proviziju i iznosu 2% od kupovne cijene nekretnine, uvećano za PDV, pri čemu je određeno da će nalogodavac proviziju platiti u trenutku potpisivanja kupoprodajnog ugovora, predugovora ili davanja kapare prodavatelju.

22. Prema čl. 4. Općih uvjeta poslovanja tužitelja, posrednik stječe pravo na naknadu u cijelosti u trenutku zaključenja posredovanog posla (potpisom predugovora).

23. Čitanjem Predugovora o kupoprodaji nekretnina od 10. kolovoza 2023. sud je utvrdio da se Marina Domin tim Predugovorom obvezala prodati u cijelosti nekretnine označene kao k.č.br. 619, k.o., Bregana i k.č.br 2010/14, k.o. Nova Vas za iznos 155.000,00 eura.

24. Nadalje, iz provedenih dokaza proizlazi da je tužitelj tuženika doveo u vezu s prodavateljicom Marinom Domin, omogućio mu razgledavanje predmetnih nekretnina te sudjelovao u pregovorima i pripremi predugovora o kupoprodaji. Kao rezultat tih radnji tuženik je s prodavateljicom 10. kolovoza 2023. sklopio predugovor kojim je ugovorena kupnja obiju nekretnina za jedinstvenu kupoprodajnu cijenu od 155.000,00 eura. Stoga sud utvrđuje da postoji neposredna povezanost između tužiteljevih radnji posredovanja i sklapanja navedenog predugovora.

25. Budući da je ugovorom o posredovanju izričito predviđeno plaćanje posredničke naknade već pri sklapanju predugovora, što je sukladno čl. 28. st. 1. ZPPN-a, sklapanjem predugovora ostvarena je ugovorena pretpostavka za stjecanje prava na naknadu. Na tako nastalu obvezu tuženika ne utječe činjenica da je u kasnije sklopljenim kupoprodajnim ugovorima kao kupac naveden njegov sin David, niti na tu obvezu utječe okolnost su u konačnici sklopljena dva kupoprodajna ugovora.

26. Naime, tuženik je osobno sklopio ugovor o posredovanju i predugovor o kupoprodaji, pa njegova obveza plaćanja naknade proizlazi iz vlastitoga ugovornog odnosa s tužiteljem, dok iz uvjerljivog iskaza svjedokinje Marine Domin i direktora tužitelja proizlazi da je predmet posredovanja od početka je bila kupnja obiju nekretnina koje čine jednu funkcionalnu cjelinu, za jedinstvenu cijenu od 155.000,00 eura.

27. Sud nije prihvatio tuženikove prigovore kojima osporava urednost pružene usluge zbog nedostatka građevinske dokumentacije za predmetnu nekretninu. Iz prihvaćenih iskaza, povezanih s dostavljenom elektroničkom korespondencijom i dokumentacijom, proizlazi da je tuženik prije sklapanja predugovora bio u cijelosti upoznat s raspoloživom građevinskom dokumentacijom i osobitostima pravnog statusa građevina. Dokumentacija mu je dostavljena elektroničkom poštom, a prodavateljica mu ju je također pokazala i odgovorila na njegova pitanja. Takvo utvrđenje podupire i odredba predugovora kojom je tuženik potvrdio da je upoznat s formalnopravnim statusom nekretnina.

28. Pritom se napominje i da iz uvjerljivog iskaza svjedokinje Marine Domin proizlazi da na predmetnim katastarskim česticama nema nezakonito izgrađenih građevina, a da tuženik nije dokazao suprotno, niti je pristupio na ročište radi njegova saslušanja, što je sud cijenio u skladu s čl. 269. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP).

29. Dakle, kako u konkretnom slučaju nije utvrđeno da je tužiteljeva usluga posredovanja imala bilo kakve nedostatke, nije prihvaćen prigovor sniženja cijene tuženika istaknut u smislu čl. 410. u vezi s čl. 357. st. 3. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO).

30. Zaključak o postojanju obveze plaćanja ugovorene naknade dodatno podupire tuženikovo postupanje nakon izdavanja računa. Tuženik je platio 1.000,00 eura, a prema prihvaćenom iskazu Marijana Lukšića dogovarao je i naknadno plaćanje ostatka te predlagao različite načine njegova podmirenja. Sud te okolnosti cijeni zajedno s ugovorom o posredovanju, predugovorom i dokazima o izvršenim radnjama posredovanja.

31. Konačno, u odnosu na tuženikove navode da "tužitelj nije ovlašten prodavati nekretnine u Sloveniji", ukazuje se da prema čl. 3. st. 2. slovenskog Zakona o nepremičninskom posredovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečišćeno besedilo, 49/11, 47/19, 18/23, 116/23) društvo za nekretnine sa sjedištem u državi članici Europske unije koje želi obavljati djelatnost posredovanja u prometu nekretninama u Republici Sloveniji trajno, putem podružnice osnovane u Republici Sloveniji ili povremeno, prekogranično može obavljati tu djelatnost u svim pravnim oblicima, pod uvjetom da ispunjava uvjete za zakonito obavljanje djelatnosti u državi svog sjedišta, pod uvjetom da jedan ili više agenata za nekretnine djeluju za njega na temelju ugovora o radu ili druge pravne osnove u prometu nekretnina i da ima osiguranje od odgovornosti u skladu s odredbama tog Zakona. Stoga sama činjenica da se nekretnina nalazi u Republici Sloveniji ne znači da tužitelj nije bio ovlašten posredovati u njezinoj prodaji.

32. Osim toga, sve i kad tužitelj ne bi bio ovlašten posredovati u prodaji nekretnine u Sloveniji ne dovodi samo po sebi do ništetnosti ugovora o posredovanju. Naime, prema čl. 322. st. 2. ZOO-a, ugovor čije je sklapanje zabranjeno samo jednoj strani ostaje valjan ako zakonom za određeni slučaj nije predviđeno drukčije, dok strana koja je povrijedila zabranu snosi odgovarajuće posljedice, a i slovenski i hrvatski Zakon o posredovanju u prometu nekretnina propisuju prekršaju odgovornost agencije, a ne ništetnost ugovora o posredovanju.

33. Dakle, na ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 155.000,00 eura posrednička naknada od 2 % iznosi 3.100,00 eura, odnosno uvećana za obračunani PDV od 775,00 eura ukupno 3.875,00 eura. Nakon odbitka nesporno plaćenih 1.000,00 eura preostaje neplaćeni iznos od 2.875,00 eura.

34. Tražbina tužitelja dospjela je sklapanjem Predugovora 10. kolovoza 2023. pa tužitelj na temelju čl. 29. st. 1. ZOO ima pravo i na zateznu kamatu od tog dana, a kako je kamatu zatražio od kasnijeg datuma 18. veljače 2025., ona mu je dosuđena upravo od tog datuma. Stopa zatezne kamate određena je čl. 29. st. 2. ZOO.

35. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju čl. 451. st. 3. ZPP održati na

snazi predmetni platni nalog i odlučiti kao u izreci presude.

36. Odredbom članka 164. stavka 4. ZPP propisano je da o zahtjevu za naknadu troškova postupka sud odlučuje u presudi (ili rješenju) kojom se završava postupak pred tim sudom. Prema Zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017. u Zagrebu, presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. O tom trošku odlučuje se presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom djelu parničnog postupka, a zatezne kamate na dosuđeni trošak teku od donošenja prvostupanjske presude.

37. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, sud je o troškovima postupka odlučio primjenom čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP, a prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23). Tužitelju je priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu 200,00 eura (Tbr. 11/1), trošak sastava obrazloženog podneska od 10. ožujka 2026. u iznosu 200,00 eura (Tbr. 8/1) te trošak zastupanja na ročištima od 8. srpnja 2026. i 14. rujna 2026. u iznosu 200 eura za svako (Tbr. 9/1). Ukupno to iznosi 800,00 eura, što uvećano za PDV od 25%, trošak javnog bilježnika u iznosu 25,00 eura i trošak sudskog dostavljača u iznosu 22,46 eura, ukupno daje iznos 1.047,46 eura. Trošak sudskih pristojbi nije dosuđen jer glede njih tužitelj nije postavio određen zahtjev u smislu čl. 164. st. 1. ZPP.

38. Tužitelj na temelju čl. 151. st. 3. ZPP ima pravo i na zatražene zatezne kamate na trošak od dana donošenja ove odluke o trošku po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO.

39. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 28. rujna 2026.

Sutkinja
Martina Klanac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi ovome sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088d-bd0bb**

Kontrolni broj: **09e02-b1f1a-7297d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.